פָּרָשַׁת וַיַּקְהֵל – רַעֲיוֹן לַפָּרָשָׁה

"שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַה'" (שְׁמוֹת לה, ב')

אָדָם אֶחָד הָיָה צָרִיךְ לִנְסֹעַ לְמֶרְחַקִּים. הוּא נִפְרַד מִבְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ הַיְקָרִים, וְנָסַע לְאֶרֶץ אַחֶרֶת. הוּא הִתְגַּעְגֵּעַ מְאֹד לְכֻלָּם, וְתָמִיד הָיָה מְחַכֶּה לִרְאוֹת – אוּלַי יַגִּיעַ מִישֶׁהוּ מֵעִירוֹ, יִמְסֹר לוֹ דְּרִישַׁת שָׁלוֹם מִבְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ וְיסַפֵּר לוֹ מַה קּוֹרֶה אִתָּם.

הַזְּמַן עָבַר, וְאַף אֶחָד מִבְּנֵי עִירוֹ לֹא הִגִּיעַ לְאוֹתוֹ מָקוֹם רָחוֹק וְלֹא הֵבִיא לוֹ דְּרִישַׁת שָׁלוֹם מֵאֲהוּבָיו הַיְקָרִים.

יוֹם אֶחָד הִבְחִין הָאִישׁ בְּעָנִי שֶׁמִּסְתּוֹבֵב בֵּין הַבָּתִּים, וּפִתְאוֹם זָהָה אוֹתוֹ: "הֵי, אַתָּה גָּר בָּעִיר שֶׁמִּמֶּנָּה בָּאתִי! כַּמָּה חִכִּיתִי לְאָדָם כָּמוֹךָ! בּוֹא, סַפֵּר לִי – מַה שְׁלוֹמָם שֶׁל כָּל בְּנֵי מִשְׁפַּחְתִּי?"

"זוּז, אַל תַּפְרִיעַ לִי בָּעֲבוֹדָה", עָנָה לוֹ הֶעָנִי בְּזַעַף. "אֲנִי צָרִיךְ לֶאֱסֹף כֶּסֶף".

"כַּמָּה כֶּסֶף תִּכְנַנְתָּ לֶאֱסֹף הַיּוֹם? אֲנִי אֶתֵּן לְךָ הַכֹּל, וּבִלְבַד שֶׁתֵּשֵׁב אִתִּי וּתְסַפֵּר לִי עַל שְׁלוֹם יַקִּירַי", אָמַר לוֹ הָאִישׁ.

הֶעָנִי הִסְכִּים וְנִכְנַס עִמּוֹ לְבֵיתוֹ. הוּא הִתְיַשֵּׁב וְהִתְחִיל לְסַפֵּר לָאִישׁ עַל בְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ הַיְקָרִים, אֲבָל מְיָד נִשְׁמְטוּ הָעִפָּעַסִּים שֶׁלּוֹ וְהוּא כִּמְעַט נִרְדַּם. "הוֹי, סוֹף סוֹף אֲנִי יָכוֹל לָנוּחַ קְצָת. תֵּן לִי בְּבַקָּשָׁה מִטָּה, כְּדֵי שֶׁאוּכַל לִישֹׁן בְּנַחַת", בִּקֵּשׁ הֶעָנִי.

"לִישֹׁן?!" כָּעַס בַּעַל-הַבַּיִת. **"הֲרֵי אֲנִי נָתַתִּי לְךָ כֶּסֶף כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה פָּנוּי לְגַמְרֵי לָשֶׁבֶת אִתִּי וּלְסַפֵּר לִי עַל מִשְׁפַּחְתִּי! מַה לְּךָ נִרְדָּם עַכְשָׁו?!"**

אוֹמֵר הַמַּגִּיד מִדּוּבְנָא: הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא נָתַן לָנוּ נְשָׁמָה קְדוֹשָׁה וּטְהוֹרָה, חֲצוּבָה מִתַּחַת כִּסֵּא כְּבוֹדוֹ – אַךְ בִּרְבוֹת הַיָּמִים מִתְרַחֲקִים אָנוּ מֵהַשֵּׁם, טְרוּדִים וַעֲסוּקִים בַּעֲסָקִים שֶׁל יוֹם-חֹל, וְהַנְּשָׁמָה – מִתְגַּעְגַּעַת. **לָכֵן נָתַן לָנוּ הַשֵּׁם אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת, כְּדֵי שֶׁנּוּכַל לָשֶׁבֶת וּלְהִשְׁתַּעֲשֵׁעַ עִמּוֹ, לַעֲסֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָתוֹ וּבַעֲבוֹדָתוֹ וּלְהִתְעַנֵּג בְּנֹעַם הַשַּׁבָּת.** הוּא אַף נָתַן לָנוּ בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי מָן בִּשְׁבִיל שְׁנֵי יָמִים, כְּדֵי שֶׁבְּשַׁבָּת נוּכַל לִהְיוֹת פְּנוּיִים מִכָּל הַטְּרָדוֹת. **לָכֵן עָלֵינוּ לִזְכֹּר לִשְׁמֹחַ בְּהַשֵּׁם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, לְיַחֵד אֶת הַיּוֹם הַזֶּה לְתוֹרָה וּלְתִפְלָה, וְלֹא לְהַחְמִיץ אוֹתוֹ חָלִילָה בְּשִׂיחָה וּבְבַטָּלָה!**

כָּל הַשָּׁבוּעַ הוּא חִכָּה וְצִפָּה לָנוּ, שֶׁנָּבוֹא וְנִתְקָרֵב אֵלָיו. **נְנַצֵּל אֶת הַיּוֹם הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה כָּרָאוּי!**

ב"ה

פָּרָשַׁת וַיַּקְהֵל – רַעֲיוֹן לַפָּרָשָׁה

"שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַה'" (שְׁמוֹת לה, ב')

אָדָם אֶחָד הָיָה צָרִיךְ לִנְסֹעַ לְמֶרְחַקִּים. הוּא נִפְרַד מִבְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ הַיְקָרִים, וְנָסַע לְאֶרֶץ אַחֶרֶת. הוּא הִתְגַּעְגֵּעַ מְאֹד לְכֻלָּם, וְתָמִיד הָיָה מְחַכֶּה לִרְאוֹת – אוּלַי יַגִּיעַ מִישֶׁהוּ מֵעִירוֹ, יִמְסֹר לוֹ דְּרִישַׁת שָׁלוֹם מִבְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ וְיסַפֵּר לוֹ מַה קּוֹרֶה אִתָּם.

הַזְּמַן עָבַר, וְאַף אֶחָד מִבְּנֵי עִירוֹ לֹא הִגִּיעַ לְאוֹתוֹ מָקוֹם רָחוֹק וְלֹא הֵבִיא לוֹ דְּרִישַׁת שָׁלוֹם מֵאֲהוּבָיו הַיְקָרִים.

יוֹם אֶחָד הִבְחִין הָאִישׁ בְּעָנִי שֶׁמִּסְתּוֹבֵב בֵּין הַבָּתִּים, וּפִתְאוֹם זָהָה אוֹתוֹ: "הֵי, אַתָּה גָּר בָּעִיר שֶׁמִּמֶּנָּה בָּאתִי! כַּמָּה חִכִּיתִי לְאָדָם כָּמוֹךָ! בּוֹא, סַפֵּר לִי – מַה שְׁלוֹמָם שֶׁל כָּל בְּנֵי מִשְׁפַּחְתִּי?"

"זוּז, אַל תַּפְרִיעַ לִי בָּעֲבוֹדָה", עָנָה לוֹ הֶעָנִי בְּזַעַף. "אֲנִי צָרִיךְ לֶאֱסֹף כֶּסֶף".

"כַּמָּה כֶּסֶף תִּכְנַנְתָּ לֶאֱסֹף הַיּוֹם? אֲנִי אֶתֵּן לְךָ הַכֹּל, וּבִלְבַד שֶׁתֵּשֵׁב אִתִּי וּתְסַפֵּר לִי עַל שְׁלוֹם יַקִּירַי", אָמַר לוֹ הָאִישׁ.

הֶעָנִי הִסְכִּים וְנִכְנַס עִמּוֹ לְבֵיתוֹ. הוּא הִתְיַשֵּׁב וְהִתְחִיל לְסַפֵּר לָאִישׁ עַל בְּנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ הַיְקָרִים, אֲבָל מְיָד נִשְׁמְטוּ הָעִפָּעַסִּים שֶׁלּוֹ וְהוּא כִּמְעַט נִרְדַּם. "הוֹי, סוֹף סוֹף אֲנִי יָכוֹל לָנוּחַ קְצָת. תֵּן לִי בְּבַקָּשָׁה מִטָּה, כְּדֵי שֶׁאוּכַל לִישֹׁן בְּנַחַת", בִּקֵּשׁ הֶעָנִי.

"לִישֹׁן?!" כָּעַס בַּעַל-הַבַּיִת. **"הֲרֵי אֲנִי נָתַתִּי לְךָ כֶּסֶף כְּדֵי שֶׁתִּהְיֶה פָּנוּי לְגַמְרֵי לָשֶׁבֶת אִתִּי וּלְסַפֵּר לִי עַל מִשְׁפַּחְתִּי! מַה לְּךָ נִרְדָּם עַכְשָׁו?!"**

אוֹמֵר הַמַּגִּיד מִדּוּבְנָא: הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא נָתַן לָנוּ נְשָׁמָה קְדוֹשָׁה וּטְהוֹרָה, חֲצוּבָה מִתַּחַת כִּסֵּא כְּבוֹדוֹ – אַךְ בִּרְבוֹת הַיָּמִים מִתְרַחֲקִים אָנוּ מֵהַשֵּׁם, טְרוּדִים וַעֲסוּקִים בַּעֲסָקִים שֶׁל יוֹם-חֹל, וְהַנְּשָׁמָה – מִתְגַּעְגַּעַת. **לָכֵן נָתַן לָנוּ הַשֵּׁם אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת, כְּדֵי שֶׁנּוּכַל לָשֶׁבֶת וּלְהִשְׁתַּעֲשֵׁעַ עִמּוֹ, לַעֲסֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָתוֹ וּבַעֲבוֹדָתוֹ וּלְהִתְעַנֵּג בְּנֹעַם הַשַּׁבָּת.** הוּא אַף נָתַן לָנוּ בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי מָן בִּשְׁבִיל שְׁנֵי יָמִים, כְּדֵי שֶׁבְּשַׁבָּת נוּכַל לִהְיוֹת פְּנוּיִים מִכָּל הַטְּרָדוֹת. **לָכֵן עָלֵינוּ לִזְכֹּר לִשְׁמֹחַ בְּהַשֵּׁם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, לְיַחֵד אֶת הַיּוֹם הַזֶּה לְתוֹרָה וּלְתִפְלָה, וְלֹא לְהַחְמִיץ אוֹתוֹ חָלִילָה בְּשִׂיחָה וּבְבַטָּלָה!**

כָּל הַשָּׁבוּעַ הוּא חִכָּה וְצִפָּה לָנוּ, שֶׁנָּבוֹא וְנִתְקָרֵב אֵלָיו. **נְנַצֵּל אֶת הַיּוֹם הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה כָּרָאוּי!**